

สวัสดีครับทุกท่าน
ผม, ทรงกลด บางยี่ขัน

เรื่องที่ผมกำลังจะเล่าต่อไปนี้ เป็นหนึ่งในเรื่องที่เปลี่ยนชีวิตผม
สมัยเรียนมหาวิทยาลัย ผมเคยเล่าเรื่องนี้ซ้ำแล้วซ้ำเล่า
แต่ผมไม่ได้เล่าเรื่องนี้มานานแล้ว นานจนเกือบลืมไปแล้ว
โชคดีที่ผมไม่ลืมมัน

ผมเชื่อว่า

โลกเราหมุนไปด้วยแรงของใครบางคน
ที่ลงมือทำอะไรบางอย่าง ซึ่งแตกต่างไปจากเดิม

โลกนี้จึงมีคนอยู่ 2 ประเภท
คนที่ออกแรงหมุนโลก
กับ คนที่อยู่ในโลกที่กำลังหมุน

ช่วงเรียนมหาวิทยาลัย ผมเคยถามตัวเองว่า เรียนจบแล้วอยากทำอะไร

คำตอบคือ ผมก็ไม่รู้

รู้แค่ ผมอยากเป็นหนึ่งในแรงที่ร่วมหมุนโลกใบนี้

(อาจจะฟังดูน่าหมั่นไส้ แต่ความฝันของหนุ่มสาวมักใหญ่เกินตัวเสมอ)

ตอนนั้น ผมเป็นประธานชมรมอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมของมหาวิทยาลัย
เราไม่เคยทำงานเคลื่อนไหว คัดค้าน หรือเปลี่ยนแปลงอะไร
เพราะเชื่อว่า เราเป็นแค่นิสิตนักศึกษาตัวเล็ก ๆ
จะไปเปลี่ยนอะไรโลกใหญ่ใบนี้ได้

เราก็เลยทำแต่กิจกรรมที่อธิบายได้ด้วยคำเฟือๆ ว่า ปลุกจิตสำนึก
พาคนไปอยู่กับธรรมชาติ ให้รู้จักธรรมชาติ
และพาคนไปรับฟังปัญหาที่เกิดกับธรรมชาติ เพื่อให้เข้าใจปัญหา
ยิ่งเห็นธรรมชาติที่สวยงามสมบูรณ์แค่ไหน เราก็เกลียดผู้สร้างปัญหาแค่นั้น

ในวันที่เราเป็นแค่คนตัวเล็ก ๆ เราอาจเปลี่ยนแปลงอะไรไม่ได้

แต่ถ้าเราไม่ล้มมัน

วันหนึ่งเมื่อเราตัวใหญ่ขึ้น เราจะเปลี่ยนแปลงมันได้

ไม่ช้าก็เร็ว ไม่มากก็น้อย

ในค่าย ผมชอบเล่าเรื่องอดีตนักศึกษาคนหนึ่งซึ่งผมอ่านเจอในหนังสือพิมพ์

เขาเคยเป็นเด็กค่าย เหมือนพวกเรา

ชอบแบกเป้ลุยป่า ชอบเรียนรู้วัฒนธรรมชนเผ่า เหมือนพวกเรา

เขาเห็นคุณค่าของธรรมชาติ และเห็นว่าคนกำลังฆ่าธรรมชาติ เหมือนพวกเรา

วันนั้น เขาเป็นแค่นักศึกษาตัวเล็ก ๆ ที่เห็นปัญหา แต่ไม่เห็นทางแก้

เขาไม่รู้ว่า จะมีส่วนในการแก้ไขปัญหานี้ได้อย่างไร

เพราะมองไปทางไหน ก็เห็นแต่เงื่อนไขของปัญหาที่ใหญ่เกินตัว

วันนั้น เขาไม่ได้ลงมือทำอะไร แต่เขาไม่เคยล้มมัน

อีกหลายสิบปีให้หลัง

เขากลายเป็นผู้บริหารอันดับ 2 ของบริษัทการเงินแห่งหนึ่ง

เขากลายเป็นนักการเงินผู้มั่งคั่ง มีชีวิตที่สุขสบาย

ห่างไกลจากสิ่งที่เขาเคยเป็นเมื่อสมัยเรียนมหาวิทยาลัย

เขาบอกว่า เขาไม่เคยลืมความรู้สึกในตอนนั้น
วันนั้น เขาอาจจะทำอะไรไม่ได้ แต่เขาไม่เคยลืมมัน

เวลาผ่านไปหลายสิบปี เขาก็ยังไม่ลืมมัน

ในวันที่ประเทศไทยยังไม่รู้จักกฎหมายสิ่งแวดล้อม

เขาออกกฎแปลกๆ ที่ทุกคนในบริษัทสงสัย

โครงการอุตสาหกรรมที่ขอกู้เงินกับบริษัทของเขา ต้องมีระบบบำบัดน้ำเสีย

ในที่สุด อดีตนักศึกษาตัวเล็กๆ คนหนึ่ง
ก็สร้างการเปลี่ยนแปลงให้เกิดขึ้นกับสิ่งที่เขาทำได้

ความฝันของหนุ่มสาวมักเป็นเรื่องใหญ่เกินตัว
จึงไม่แปลกที่เมื่อเราโตขึ้น รู้จักโลกในความเป็นจริงมากขึ้น
เราจะหลงลืมความฝันที่เปี่ยมไปด้วยพลังเหล่านั้น
เพราะคิดว่ามันเป็นไปได้

ผมเสียดายที่ล้มชื่อนักการเงินคนนี้
แต่ผมดีใจที่ไม่เคยล้มเรื่องนี้

ผมไม่เคยลืมเรื่องนี้

ตั้งแต่วันที่ผมเป็นนิสิตนักศึกษาตัวเล็ก ๆ

จนถึงวันที่กลายเป็นคนทำสื่อสิ่งพิมพ์ที่พอจะมีผู้อ่านอยู่บ้าง

ทุกคนอาจสงสัยว่า เวลาจะหมดอยู่แล้ว ทำไมผมถึงยังไม่พูดอะไรเลย

สิ่งที่ผมจะบอกก็คือ ผมไม่ใช่นักพูด

ถ้าผมพอจะสร้างการเปลี่ยนแปลงให้กับโลกนี้ได้บ้าง

มันก็เกิดขึ้นจากตัวหนังสือของผม ผ่านผู้อ่านของผม

คุณผู้อ่านของผมครับ

สิ่งเดียวที่ผมอยากจะบอกกับพวกคุณในคำคิดนี้ก็คือ

ถ้าคุณมีความฝันอยากเปลี่ยนแปลงผู้คนรอบข้าง
เปลี่ยนแปลงประเทศไทย หรือเปลี่ยนแปลงโลกใบนี้ให้ดีขึ้น
แต่วันนี้คุณยังทำไม่ได้

จงจำความรู้สึกนี้ไว้
ไม่ว่าอะไรจะเกิดขึ้น จงอย่าลืมมัน
แล้ววันหนึ่ง ไม่ช้าก็เร็ว
คุณจะสามารถเปลี่ยนแปลงได้

ผมหวังว่าทุกคนจะไม่ลืมมัน

ขอบคุณครับ